

звернулися в ПФЛ. Вирішти між собою це питання обидві сторони не зуміли, в результаті чого мені заборонили грати. Що ще можна сказати?

- *Можливо, рівень твоєї гри не влаштовував миколаївську футбольну верхівку?*

- Якраз навпаки, та от небажання платити і не тільки за мене, примусило нового президента В. Южакова для свого виправдання обівшувати нас, футболістів, різними ярликами від «порушення спортивного режиму» до «низьких показників майстерності». Чому тоді четверо, вважайте, корінних миколаївців перебралися в «Кривбас»? I взагалі, де команда-переможець першості минулого сезону?

- *Які сильні і слабкі сторони Івана Корпоная?*

- Навіть не знаю. Люблю забивати м'ячі, що, зрештою (тифу-тифу) вдавалося і у вищій лізі, грати по всьому полі, не цураючись чорнової роботи. Граю, як умію. Хоча непогано було б краще грати головою у завершальних стадіях атаки.

- *А фізична форма в порядку?*

- Бude в порядку, я в цьому запевняю. Все-таки вимушена перерва на користь не пішла, хоч і тренувався щоденно самостійно. Але це зовсім інше. На сьогодні відчуваю прогрес, адже постійно в ігровому процесі.

- *Чи ставши перед собою мету у восьмій першості - забити стільки-то м'ячів?*

- Думаю, рубіж 15-ти м'ячів буде оптимальним. Дай Бог, взяти його, ну і, звичайно, перевищити. А головне, суттєво допомогти колективу «Ниви» у досягненні переможних результатів. Буду допомагати хлопцям. Ну, а їх допомогу вже відчуваю на футбольному полі, особливо від Боровського, Фінкеля (він майже все виграс на другому поверсі) і від Адальберта. Спасиби хлопцям.

- *Чи вдавалося всім трьом братам Корпонаям виходити на поле в рядах однієї команди?*

- На жаль, ні. Коли ми заграли, Тіберій уже був на тренерській роботі. Так що виступали і граємо нині разом тільки з Адальбертом. І думаю, що саме у вінницькій «Ниві» своїм ставленням до роботи докажемо своє добре ім'я і авторитет, які комусь дуже хотілося б принизити.

НАСТАВ ЧАС ПЕРЕМАГАТИ

На відміну від радянських часів, протягом яких матчі між вінницьким «Локомотивом» та одеським «Чорноморцем» проходили практично в рівній боротьбі (у восьми зустрічах три перемоги отримали подоляни, а дві - одесити), в національних чемпіонатах України повна перевага належить нашим суперникам.

Так, у п'яти попередніх чемпіонатах проведено 10 ігор, в яких вінничанам всього чотири рази вдалося зіграти в почесну нічню з «Чорноморцем». Решта ігор було беззаперечно програно і загальний баланс зустрічей Вінниця-Одеса на нинішній день виглядає так: 10+0=4-6, м'ячі: 4-18. Цікаво, мабуть, буде пригадати, як грали обидві команди на полі Центрального міського стадіону. Отже: 1-й чемпіонат - 0:0, 3-й - 1:2, 4-й - 2:2, 5-й - 0:0, 6-й - 0:1. А яким буде результат у першій лізі?

КОМАНДА «НИВА»	КОМАНДА «ЧОРНОМОРЦЬ»
Президент клубу – О. Походзяєв	Генеральний директор клубу – В. Ахабадзе
Головний тренер – І. Яворський	Головний тренер – В. Козеренко
Тренери – Л. Гайдаржи, В. Рева, Ю. Сивуха	Тренери – В. Паркуян, І. Наконечний
№ В. Циткін (1966)	№ В. Винокуров (1975)
№ О. Остапенко (1977)	№ С. Долганський (1974)
№ Ю. Сивуха (1958)	№ В. Бахарєв (1973)
№ В. Кондратюк (1975)	№ В. Погорелов (1967)
№ В. Запорожченко (1969)	№ С. Ткаченко (1979)
№ С. Боровський (1970)	№ В. Гапон (1979)
№ С. Новиков (1980)	№ І. Гогіль (1976)
№ О. Рябцев (1974)	№ А. Заворотнюк (1977)
№ Е. Піскун (1967)	№ В. Колесниченко (1973)
№ П. Анісім (1977)	№ В. Мокан (1966)
№ А. Марченко (1968)	№ К. Панін (1975)
№ А. Корпонай (1966)	№ А. Пархоменко (1971)
№ Ю. Бондаренко (1972)	№ Д. Пархоменко (1978)
№ С. Бурхан (1971)	№ С. Сухорученко (1974)
№ В. Комарницький (1981)	№ О. Козакевич (1975)
№ Б. Фінкель (1968)	№ С. Лобан (1977)
№ Є. Яструбинський (1969)	№ Е. Стоянов (1972)
№ О. Бесараб (1978)	№ І. Жабченко (1968)
№ С. Підвалий (1978)	№ Т. Гусейнов (1968)
№ Р. Зуб (1967)	
№ І. Ядлось (1970)	
№ Д. Івашко (1979)	
№ І. Корпонай (1969)	

©Центральний міський стадіон

©Прес-служба ФК «Нива» (Вінниця)

©Видавництво «Логос»

Наклад 100 прим.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ МІСЬКИЙ СТАДІОН

ФУТБОЛ - 98/99

ПЕРШІСТЬ УКРАЇНІ
ПЕРША ЛІГА

17 ВЕРЕСНЯ 1998 РОКУ о 16.00

«НИВА»
(Вінниця)

«ЧОРНОМОРЦЬ»
(Одеса)

Програма №6 (210)

Турнірна таблиця станом на 17.09.98 р.

М.	Команда	І	В	Н	П	М'ячі	Очки
1	Динамо-2	10	9	1	0	17-5	28
2	Торпедо	11	9	0	2	18-6	27
3	Чорноморець	11	6	3	2	23-7	21
4	Шахтар-2	11	6	2	3	24-11	20
5	ФК Черкаси	11	6	1	4	16-16	19
6	Нива	10	5	3	2	16-9	18
7	Металург	11	5	2	4	17-17	17
8	ФК Львів	10	3	5	2	14-9	14
9	Десна	11	4	1	6	13-12	13
10	Поліграфтехніка	11	3	4	4	12-18	13
11	Сталь	10	3	3	4	19-21	12
12	Нафтогаз	9	3	3	3	9-10	12
13	ЦСКА-2	10	3	3	4	12-13	12
14	Волинь	10	3	2	5	7-14	11
15	Шахтар	10	3	1	6	14-17	10
16	Поділля	8	2	3	3	8-9	9
17	Кремінь	11	2	2	7	7-20	8
18	Полісся	10	2	1	7	8-20	7
19	Явір	9	1	2	6	6-13	5
20	Буковина	8	1	2	5	4-17	5

На полях першої ліги

17 вересня (гейвер)

Полісся - Металург

Нива - Чорноморець

Шахтар - Шахтар-2

Сталь - Торпедо

ФК Черкаси - Поділля

ЦСКА-2 - Буковина

Кремінь - Волинь

Поліграфтехніка - ФК Львів

12 тур

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

У Вінниці трівала про те, щоб «Чорноморець» з вищої ліги не виїде

Непоступливість донецького «Шахтаря» та івано-франківські «перегони» на армійському столичному стадіоні були кульмінацією найгучнішої сенсації сьомого чемпіонату України з футболу - вищу лігу залишив одеський «Чорноморець» - команда з добрим авторитетним, іменем, командою, яку гаряче люблять не тільки одеські вболівальники, а й любителі спорту №1 інших міст країни.

Звичайно, не результати останніх матчів чемпіонату зіграли основну роль у падінні одеситів в першу лігу. Просто в «Чорноморці» на рубежі 1997-98 років склалася така ситуація, при якій недачі команди були легко прогнозовані. Відсутність взаєморозуміння між головним тренером колективу Леонідом Буряком і виконавцями футбольного дійства, переходи гравців в інші українські та зарубіжні клуби, зміна керівників ФК «Чорноморець», злочинна неувага до одеської футбольної молоді... І всі ці фактори на фоні критичного фінансування вирішили долю колись слітного футбольного колективу.

Не закінчились біди «Чорноморця» і в між сезоння, тобто, в той період, коли вимагалася повна мобілізація людських і матеріальних ресурсів. Через пряме втручання в справи команди Одесської облради «незацікавленою» особою виявився Петро Маркович Найда - людина, що допомагала колективу з 1991 року. Відчувиши, очевидно, що нові господарі команди роздають обіянки, не підкріпліні конкретними діямі, потягнулися в різні сторони і футbolісти, чий контракти з клубом підійшли до завершальної дати. В. Мглинець поїхав у Чернівці, Р. Пец - в харківський «Металіст», І. Сушко - в тернопільську «Ниву». Залишили табір «Чорноморця» О. Шутов і А. Сербогін. Втрати, звичайно, відчутні. Але їй цей список виявився далеко не повним. За кілька днів до заявки в ПФЛ ще чотири гравці одеської команди виришили змінити прописку - О. Зотов і Д. Колчин перебазувалися в «Кривбас», а Г. Щекотилін разом з П. Скоропадом відправилися в російський «Ротор» (Волгоград). Що тут сказати? Не позаздриш головному тренеру команди Володимиру Козеренку, перед яким, з одного боку ставлять завдання повернути за рік «Чорноморець» у вищу лігу, а з другого - не створювати для цього необхідних умов.

Підготовку до першості суперники вінничан провели в рідному місті, зігравши кілька поєдинків з місцевими командами. Поповнили «Чорноморець» колишні одесити - В. Мокан і І. Жабченко (рекомендацій ці футbolісти, мабуть, не вимагають), група гравців СКА - «Лotto», що розпався: С. Сухорученко, А. Пархоменко, К. Панін, Д. Пархоменко, А. Заворотнюк.

Високі плани на сезон одесити поки що виправдовують цілком пристойними результатами у матчах першості, яка набирає обертів. Думаемо, що від взятих орієнтирів керівники ФК «Чорноморець» не відступлять. Хоча на даний момент чимало проблем навколо команди так і не вирішено.

Іван Корпонай

«МОЯ ОСОБИСТА І КОМАНДНА МЕТА СПІВПАДАЮТЬ.»

Іван Корпонай - нападаючий.

Чародився 13.02.1969 року в с. Ракошино Закарпатської області.

У футболі з п'яти років. Перший тренер - О.Є. Горбат.

Виступав за команди: «Закарпаття» (Ужгород), «Кремінь» (Кременчук), «Металург» (Запоріжжя), «Ніва» (Тернопіль), «Дніпро», (Дніпропетровськ), СК «Миколаїв». Че одружений.

- Іване, коли у Вінниці пройшли чутки про твою можливу появу в рядах «Ниви», вболівальники лише хитро усміхались і говорили: «Уже дівчі ми сподівалися на допомогу цього хлопця, але він так і не з'явився у нас». Що раніше заважало тобі «засвітитися» в нашій команді?

- Та після мені не заважало, просто вінницькі пропозиції були не єдиними у мене. Кликати й в інші команди. Будучи на контракті в «Дніпрі», серйозно розглядав два запрошення - від Іщенка і Заяєва й перевалту віддав останнім. Чому? Діалог з Анатолієм Миколайовичем був конкретішим, вірі, так би мовити, було більше. А особисті умови суттєво не відрізнялися.

- Але в «Ниву» уже був запрошений твій брат - Адальберт...

- А в Миколаєві тренером уже працював пайстарший Корпонай - Тіберій.

- І все-таки через рік ти переходиш у «Ниву»...

- Ігор Федорович Гатаулін звернувся до мене через Тіберія, щоб я продовжив свою кар'єру у вінницькій «Ниві». І я дав згоду. Вирішальними моментами у моєму виборі були професіоналізм нового наставника колективу Ігоря Яворського (в минулому також, як і я, форварда, а не немало означає), мета перед «Нивою» на сезон 1998/99 років, можливість пограти поруч з Адальбертом. І непогані умови особистого контракту.

- Хотілось би особисто від тебе почути про твой шум, який було піднято в пресі навколо твоєго імені під час «розборок» між Дніпропетровським і Миколаєвом.

- Вячеслав Грозний розумів, що п'ять нападаючих у «Дніпрі» - це надто багато і, нереговоривши із Заяєвим, віддав мене в оренду у СК «Миколаїв». Я відіграв за цю команду вісім місяців і піхто, в тому числі і нове керівництво «Дніпра», про мене не згадував. За 5-6 турів до фінішу першолігівського турніру, коли стало відомо ім'я переможця, в нашому клубі почалися відомі негативні події на політично-фінансовому gruntі. «Дніпру» нові начальники відмовилися платити за мою оренду, ті, зрозуміло,